

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ'	Κυριακὴ ΙΣΤ' (ΙΣΤ' Ματθ.) (Β' Κορ. 6,1-10)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1137 ²	7 Φεβρουαρίου 2016 (2005)	Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

“Ὅσο ὑπάρχει καιρὸς!...

«Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου» (Β' Κορ. 6,2 = Ἦσ. 49,8)

Θὰ παρακαλέσω, ἀγαπητοί μου, νὰ προσέξετε. Ἀπ' ὅλα ὅσα ἀκούσατε σήμερα, θὰ ἐρμηνεύσουμε μόνο αὐτὲς τὶς λίγες λέξεις τοῦ ἀποστόλου, ποὺ εἶνε καὶ προφητεία τοῦ Ἡσαίου· «Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου» (Β' Κορ. 6,2=Ἦσ. 49,8). Ἐὰν νιώσετε καὶ ἐφαρμόσετε τὰ λόγια αὐτά, **κερδίσατε τὸ πρῶτο λαγεῖο**. Διαφορετικά, ἐγὼ νίπτω τὰς χεῖρας μου.

Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά; Θ' ἀρχίσω ἀπὸ κάπως μακριά.

***

Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ πρόκειται νὰ φύγῃ στὸ ἐξωτερικό, φροντίζει νὰ κἀνῃ τὰ χαρτιά του ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποὺ ὀρίζει ἡ πρεσβεία. Γενικὰ ὅποιος θέλει νὰ ταξιδέψῃ, ρωτᾶει πότε φεύγει τὸ λεωφορεῖο ἢ τὸ τραῖνο ἢ τὸ πλοῖο ἢ τὸ ἀεροπλάνο, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἔχῃ τὸ εἰσιτήριο στὸ χέρι καὶ νὰ βρίσκεται ἐγκαίρως στὸ σταθμό. Καὶ ὁ νέος ποὺ θέλει νὰ σπουδάσῃ, διαβάζει καὶ ὑποβάλλει τὰ χαρτιά του μέσα στὸ χρόνο ποὺ ὀρίζει τὸ ὑπουργεῖο, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις. Καὶ ὁ ἔμπορος ποὺ χρωστᾶει γραμμάτια, προσπαθεῖ νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ προτοῦ νὰ διαμαρτυρηθοῦν... Τί θέλω νὰ πῶ· ὅπως ὑπάρχει **προθεσμία** γιὰ νὰ βγάλῃς εἰσιτήριο ἢ διαβατήριο ἢ μηχανογραφικὸ γιὰ ἐξετάσεις ἢ ἐξοφλητικὸ ἐνὸς λογαριασμοῦ, ὅπως ὑπάρχει ὠρισμένος καιρὸς γιὰ νὰ πᾶς στρατιώτης ἢ γιὰ νὰ πιάσῃς δουλειά ἢ γιὰ νὰ παντρευτῆς κ.λπ., ἔτσι ὑπάρχει καὶ κάποιος καιρὸς, γιὰ μιὰ ἄλλη ὑπόθεσι, πολὺ σπουδαιότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη.

Ποιά εἶνε ἡ ὑπόθεσι αὐτή; Δὲν μᾶς ἔφερε ὁ Θεὸς στὸν κόσμον γιὰ ταξίδια καὶ ἐπιχειρήσεις, γιὰ διπλώματα καὶ τίτλους, γιὰ προΐκες καὶ παντρεῖες. Δὲν εἶν' αὐτὸς ὁ μεγάλος σκοπὸς μας. **Ποιὸς εἶνε ὁ σκοπὸς μας;** Τὸ λέει καθαρὰ σήμερα ὁ ἀπόστολος. Ὅπως ὑπάρχει καιρὸς γιὰ ὅλα τὰ ἐγκόσμια πράγματα, ἔτσι ὑπάρχει καιρὸς γιὰ κάτι ἄλλο ποὺ εἶνε τὸ σπου-

δαιότερο ἀπ' ὅλα. Ἄλλὰ ποιὸς τὸ νιώθει; Πρέπει νὰ κατεβῆ ἄγγελος, νὰ στάξῃ στὴ νεκρωμένη καρδιά μας μιὰ σταγόνα ἀπὸ τὴν πίστι καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἀγίων. Τότε θὰ αἰσθανθοῦμε αὐτὸ ποὺ λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος.

«Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου». Δηλαδή, ὁ καιρὸς αὐτὸς ποὺ ζοῦμε ἐδῶ στὸν κόσμον εἶνε **καιρὸς ἀνεκτίμητος**, καιρὸς σωτήριος. Γιατὶ μέσα στὸν καιρὸ αὐτό, στὰ εἴκοσι, τὰ σαράντα, ἢ ὀγδόντα χρόνια – τί μπορεῖς νὰ κάνῃς; Ἐμένα ρωτᾶς; Ἄνοιξε τὰ βιβλία καὶ τὰ συναξάρια, ἄντε στὰ μνήματα ποὺ ἔνε θαμμένοι ὅλοι, κοίταξε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, ψάξε τὴν καρδιά σου, καὶ ἔπειτα πές μου· **γιατί ἤρθες στὸν κόσμον αὐτόν;** τί νὰ κάνῃς μέσα στὸ χρόνο αὐτῆς τῆς ζωῆς; Θὰ τὰ πῶ, ἀλλὰ ποιὸς θὰ μ' ἀκούσῃ;

● Ἔλα ἔδῶ, ἐσὺ κοπέλλα μου, ποὺ κάθεσαι τόση ὥρα μπροστὰ στὸν καθρέφτη ἢ ξευχτᾶς στὶς διασκεδάσεις. Ἔλα, ἐσὺ νέε μου, ποὺ δαπανᾷς τὸ χρόνο σου τρέχοντας μὲ τὶς μηχανὲς δεξιὰ κι ἀριστερά. Ἔλα ἔδῶ, ἐσὺ κυρά μου, ποὺ ὅλη μέρα συργιανᾷς στὶς βιτρίνες. Ποῦ σπαταλάτε τὸ χρόνο σας! Δὲν σοῦ ζητῶ πολλά· ἀπ' ὅλη τὴν ἡμέρα, **πέντε λεπτά** νὰ γονατίσῃς νὰ κάνῃς λίγη **προσευχή**, νὰ μιλήσῃς μὲ τὸ Θεό.

● Βλέπω κ' ἐσένα τὸν ἄντρα, ὥρα ὀλόκληρη νὰ διαβάζῃς ἔντυπα μέχρι καὶ τὰ ψιλὰ γράμματα. Σὲ βλέπω στὸ τραῖνο ἢ στὸ σπίτι νὰ ξεκοκκαλίζῃς ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Τί βρίσκεις ἐκεῖ; Εἶδατε ἄνθρωπο μ' ἓνα καλάμι – μὲ συγχωρεῖτε – ν' ἀνασκαλεῖ τὰ κόπρια; Ἔνα τέτοιο πρᾶγμα γίνεται· βρῶμα καὶ δυσωδία... Ἔλα λοιπόν, Χριστιανέ μου, ἂν εἶσαι βαπτισμένος ὀρθόδοξος, ἄνοιξε **πέντε λεπτά τὸ Εὐαγγέλιο**, διάβασε μὲ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά σου, ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια σας.

● Τί ἄλλο. Πάρτε μολύβι, μετρήστε τὶς ὥρες. Ὅλη ἡ ἐβδομάδα ἔχει 168 ὥρες. Ἀπὸ αὐτὲς τί σοῦ ζητᾶει ὁ Θεός; **Μιὰ ὥρα νὰ ἐκκλησια-**

στής. Ἄπ' τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων...*» μιὰ ὥρα εἶνε. Ἄν ὁ παπᾶς πῆ, Ἐλάτε στὴν ἐκκλησία νὰ κάνουμε ἀγρυπνία, ποιὸι πηγαίνουν; Φωνάζει ὁ διάβολος, καὶ τρέχουν στὰ «μαντριά» του καὶ μένουν ἐκεῖ καὶ πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα. Στὴν ἐκκλησία ρωτᾶνε· Πότε θὰ σχολάση;...

● Τέλος, Χριστιανέ μου, ὁ Θεὸς σοῦ δίνει κάθε χρόνο ἓνα νέο κύκλο ἡμερῶν. Κάθε ἔτος εἶνε ἓνα κομπολόι μὲ 365 χάντρες, κάθε μέρα καὶ μιὰ χάντρα χρυσοῦ. Ναί, χρυσοῦ· ὁ χρόνος εἶνε χρῆμα. Λοιπὸν ἀπὸ τὶς 365 μέρες ἀφιέρωσε **μία μέρα** καὶ ἔλα στὸ πνευματικὸ ἰατρεῖο, στὴν **ἐξομολόγησι**. Γιὰ τὴν υἰεῖα τοῦ σώματος τρέχεις σὲ ἰατρεῖα καὶ νοσοκομεῖα· γιὰ τὴν ψυχὴ τί κάνεις; Ἄπὸ τὶς 365 μέρες, λοιπὸν, μιὰ μέρα πηγαινε νὰ βρῆς ἓναν ἐξομολόγο, νὰ γονατίσης νὰ πῆς τὰ κρίματά σου.

Δυστυχῶς οὔτε πέντε λεπτὰ γιὰ προσευχή, οὔτε πέντε λεπτὰ γιὰ ἁγία Γραφή, οὔτε μιὰ ὥρα γιὰ ἐκκλησιασμό, οὔτε μιὰ μέρα γιὰ ἐξομολόγησι. **Ἔ, τότε λοιπὸν...**

* * *

Ἀδελφοί μου· πῆρα τὴ λίρα αὐτὴ ποὺ γράφει ἐπάνω «*Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου*» καὶ τὴν ἔκανα λιανά, νὰ τὴν καταλάβετε ὅλοι. Τώρα ποιός ἀπὸ σᾶς θὰ ἐφαρμόση; Ποιός ἀπὸ αὐριο θὰ βάλῃ δρομολόγιο; Ποιός θὰ σηκωθῆ πρῶτῃ κι ἀντὶ νὰ κοιτάζῃ τὸν καθρέφτη θ' ἀνοιξῆ τὸν καθρέφτη τὸν πνευματικὸ, τὴν ἁγία Γραφή, νὰ διαβάση; Ποιός θὰ γονατίση στὸ σπίτι νὰ κάνῃ προσευχή; Ποιός θ' ἀρχίσῃ κάθε Κυριακὴ νὰ ἴρχεται στὴν ἐκκλησία; Ποιός θὰ πᾶν νὰ βρῆ πνευματικὸ πατέρα νὰ ἐξομολογηθῆ; Μέσα στὸν καιρὸ αὐτὸ τῆς ζωῆς μας **πρέπει νὰ γίνουν αὐτά**. Καὶ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας, ἀδελφοί μου, ὅτι **ὁ καιρὸς εἶνε λίγος**, ἃς φαίνεται πολὺς. Τὸ λέει ἡ Ἐκκλησία μας κάθε φορὰ· «*Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα*». Πόσος εἶνε ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας, πόσο θὰ ζήσουμε ἀκόμη; Μήπως..., μήπως ὁ χρόνος αὐτὸς εἶνε ὁ τελευταῖος μας; Τί λέω; Μήπως ὁ μήνας αὐτὸς εἶνε ὁ τελευταῖος; Τί λέω; Μήπως αὐτὴ ἡ βδομάδα ποὺ ἔρχεται εἶνε ἡ τελευταία μας; Τί λέω; Μήπως ἡ σημερινὴ μέρα εἶνε ἡ τελευταία μας; Γιὰ διαβάστε τί γίνεται καθημερινῶς.

Κάποιος **δήμαρχος** εἶχε καλέσει σ' ἓνα ξενοδοχεῖο τῆς Κηφισιάς τοὺς φίλους του, πολιτικούς, ὑπουργοὺς καὶ ἄλλους, νὰ γιορτάσουν μαζί τὰ γενέθλιά του. Μαζεύτηκαν, κ' ἦταν ὅλοι χαρούμενοι. Τραπέζι στρωμένο, λου-

λούδια, μουσικὲς. Εἶχε στὴν τσέπη καὶ τὰ χαρτιά ἔτοιμα νὰ τοὺς προσφωνήσῃ. Στεκόταν στὴν πόρτα, τοὺς ὑποδεχόταν καὶ φωτογραφίζόταν. Ἀλλὰ προτοῦ νὰ καθίσῃ στὸ τραπέζι ἔλαβε κλῆσι! Δὲν τὸ περίμενε τὴν ὥρα ἐκείνη. Τοῦ ἦρθε σὰν κεραυνὸς ἐν αἰθρία. Τί κεραυνός; **Καρδιακὴ προσβολή!** Ἔπεσε κάτω, τὸν πήρανε στὰ χέρια, πάει... Καὶ οἱ καλεσμένοι; ποῦ νὰ καθήσουν νὰ φᾶνε! Ὅσοι εἴστε ἀπὸ χωριὰ μπορεῖ νὰ ἔχετε δεῖ τὸ ἐξῆς· νὰ βόσκουν τὰ ὀρνίθια στὸ λιβάδι, καὶ ξαφνικά, ἐκεῖ ποὺ τρῶνε τὸ χορταράκι τους, νὰ βουτᾶν τὸ γεράκι, ν' ἀρπάξῃ μιὰ ὀρνίθα καὶ νὰ φεύγῃ. Τότε τ' ἄλλα ὀρνίθια ταραζόνται. Ἔτσι, ἀδελφοί μου, πέφτει κι **ὁ χάρος**, σὰν γεράκι ποὺ ἀρπάζει. Σὲ **ἀρπάζει** στὸ μαγαζί, στὸ δρόμο, στὴν πλατεῖα, στὸ γάμο, στὰ βαπτίσια, στὶς ἐκλογές, **ὅπου νά 'νε**. Ἀρπάζει γέρους μὲ ἄσπρα μαλλιά, ἀλλὰ καὶ μωρὰ ἀπὸ τὶς κοῦνιες.

Ἀδελφοί μου, ἕως πότε **ἀναίσθητοι**; ἕως πότε δὲν θὰ σκεπτώμαστε τὴν αἰωνιότητα;

«*Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου*». Σ' ἓνα ἀρχαῖο βιβλίο διάβασα, ὅτι στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἦταν ἓνας βασιλιάς ποὺ εἶχε τὴν ἐξῆς ἀρχή. Ὅπου ἄπλωνε τὸ βασιλείο του μὲ τὰ φουσᾶτα (τὸ στρατό) του, εἶχε δυὸ σημαῖες, μιὰ ἄσπρη καὶ μιὰ μαύρη. Ὅταν πλησίαζε σὲ μιὰ πόλι, ὕψωνε τὴ **λευκὴ σημαία**, ποὺ ἐσήμαινε· ὅσο εἶνε ὑψωμένη αὐτὴ, στρατιώτης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πειράξῃ τίποτα, οὔτε μύτη ν' ἀνοίξῃ· κ' εἶχαν δικαίωμα ὅλοι νὰ τοῦ ζητήσουν ὅ,τι θέλουν. Αὐτὸ ἦταν μιὰ προθεσμία. Περνοῦσε ἡ προθεσμία; κατέβαζε τὴν ἄσπρη σημαία, ὕψωνε τὴ μαύρη, καὶ τότε κλάψτε μάνες! Σὲ ἀνθρώπους, σπίτια, χωράφια ἄρχιζε τσεκούρι καὶ φωτιά... Μὲ καταλάβετε; Ὁ Χριστός μας, ὁ καλὸς Βασιλιάς τοῦ κόσμου, ὕψωνει τώρα λευκὴ σημαία πάνω ἀπὸ τὸν κόσμον, τὸν τίμιον σταυρό του. **Ἐλάτε ἀμαρτωλοί**, ἐλάτε κόσμε, ὅσο ὑπάρχει καιρὸς· «*Καιρῶ δεκτῶ...*»! Θά ῥθῃ ὥρα ποὺ θὰ κατεβάσῃ τὴ σημαία τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους, καὶ τότε θὰ κλείσουν οἱ πόρτες. Θά ῥθῃς μιὰ μέρα καὶ θὰ βρῆς τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας κλειστή· θὰ χτυπᾶς, παπᾶς καὶ ψάλτης δὲν θὰ ὑπάρχῃ. Τὰ ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος θὰ σβήσουν, τὰ ποτάμια θὰ ξεραθοῦν. Θὰ εἶνε **ἐποχὴ τῆς κρίσεως καὶ δικαιοσύνης**.

Ἀδελφοί μου! Ὅσο ζοῦμε στὸ μάταιο αὐτὸ κόσμον ἃς μετανοήσουμε, ἃς κλάψουμε, **ἃς ζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ**. Καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ ὁ Θεός, τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς μας νὰ τὸ περάσουμε «*ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ*», διὰ πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ὄλων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**